fluxu, aut penitus emarcescat, aut per magnam patiatur
subeatq; mutationis aleam. Quo fit vt omnino nil dur
turum, nil stabile, et firmum, nil instabile, immutatuq;
licuit reperire, eaq; facilitate dissoluuntur sæpe omnia,
quæ difficultate fuerant compacta, vel quia nonnulla ita
infirmata sunt, vt longiorem durem ex ræ sua non requirant
quæcunq; tamen adversitatis nube corrupta disperent.
Vel quia etsi plerumq; sui se habeant, vt longissimis an
norum circulis perdurare, corruptioniq; quodammodo ex
pertia perlongam postulent Vivendi facultatem, et eadem
tam valida nonnunquam sint, vt innumeras rerum conflicta
tiones superare, tamq; robusta, vt in sui æstimationem
et amplexum cunctos pertrahere debeant animos, attamen
per iniuriam superis, inferiisq; desidiam, et exterrandam tor
pentium mortalium iniuriam negligantur, æqualemq; alios
portiantur calamitatis censuram. Quod verumq; demonstra
re perfacile est; Videmus quippe, et sentimus omnibus pæ
nomentis innumeras interire res, integras sæpe Vrbes in
cendio deflagrare, altissimarum turrium, arciumq; moles an
norum diuturnitatesq; Vitas collabi, ædificia splendidissima
subitis terræmotibus concidere, vel in scissis tandem à carie
non immunia marcescere. Videmus eadem, quæ æternitati de
dicata ab Antiquis augurabamur, duodum inani augurio
à Versatili fortuna vota consultata, atq; concepta;
omnia igitur tessera notabiliora, oia eu in fluenti
quodam pelago, ac turbinoso Euripo æstuant, et affliktarr,
eo quidem eventu, vt plerq; prius quam natare discant,

Lizenz: CC-BY-NC – Zürich, Zentralbibliothek, Ms. D 147, f. 82r – Collection of oratory practice pieces in Latin by novices at the monastery of St. Gall, 1660 (http://www.e-codices.ch/de/zbz/D0147/82r)